

РЕШЕНИЕ

№ 6888

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9634** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. М. И., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-О/1592 от 01.09.21 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-О..

В жалбата се твърди, че не е взето предвид обстоятелството, че предприятието, в което работи жалбоподателят поради пандемията е затворено, същият е обременен много, защото се налагало да плаща големи сметки за тока, вода, наеми, изплащане на заем, по жилището, където живее. Освен това имал много болести, някои от които се лекуват трудно със скъпи лекарства или изисквали операции. Страда от параноидна шизофрения с процент на ТЕЛК 71% намалена трудоспособност и поради това, счита процесната Заповед за неправилна и незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон и процесуалния също и противоречаща на справедливостта. Моли съдът да я отмени и да върне преписката на АО за ново произнасяне, с искане да бъде обезщетен на основание пар. 11- 16 от ЗИХУ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с адв. А.. Адв. А. моли съдът да отмени заповедта. Представя писмени бележки.

Ответникът, ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ О., редовно призован, не изпраща представител.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. М. И. е подал заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-С-О/1592 от 18.08.21 г., за отпускане на целева помощ за отопление по-реда на Наредба №РД-07-5/2008 г. на министъра на труда и социалната политика.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. Констатирано е, че жалбоподателят живее сам, в едностаино жилище под наем и е пенсионер.

При извършена проверка в Интегрираната информационна система на Агенция за социално подпомагане е установено, че за предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация И. е с доход от пенсия. След определяне на диференцирания доход за отопление (ДДО) и изчисляване на средномесечния му доход, получен през предходните шест месеца, спрямо месеца на подаване на заявлението за подпомагане е направена преценка, че средномесечният доход надвишава ДДО. Изготвено е предложение целевата помощ за отопление да бъде отказана, тъй като жалбоподателят не отговаря на условията чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика. Въз основа на социалния доклад, със заповед №ЗСП/Д-С-О/1592 от 01.09.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2021/2022 г. с мотив, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика – средномесечният доход, формиран от получена пенсия и обезщетение за безработица за период от шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-висок от диференцирания доход за отопление.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1, вр. ал. 3 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора съдът намира, че е основателна предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при неспазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

В разглеждания случай очевидно между страните има спор относно правото на жалбоподателя на целева помощ за отопление с твърдо гориво.

Спорът се концентрира единствено относно отказа за предоставяне на целева помощ

за отопление с твърдо гориво.

При определяне на правото, размера и основанията на помощта административния орган действа в хипотезата на оперативна самостоятелност, а при издаване на административен акт в условията на оперативна самостоятелност, административният орган е длъжен да изложи приетите за установени от него правно релевантни факти, за да обоснове избора на едно от няколкото възможни решения в обхвата на действие на приложимия материален закон /в този см. т. 2 от ТР № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г./. Неизлагането на фактически съображения в конкретния случай на издаден при оперативна самостоятелност административен акт се определя от съдебната практика, като съществено нарушение на административно-производствените правила, защото възпрепятства ефективното осъществяване на съдебен контрол върху законосъобразното /правилно/ упражняване на представените властнически правомощия и издаването на акт в съответствие с целта на закона.

Съдът установи, че в конкретния случай, оспорената заповед, с която се разпорежда отказ за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво в полза на жалбоподателя, не съдържа /не се излагат/ никакви фактически основания относно обстоятелство защо се отказва отпускането на помощта за отоплителен сезон 2021/2022 г. от първи ноември до тридесет и първи март. Няма данни съдържащите се в преписката доказателства да са подложени на обсъждане.

Безспорно фактическите основания за издаването на акта следва да се сочат в самия акт, което е императивно изискване на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Липсата на такива в процесния административен акт е съществено нарушение на изискването за форма на административния акт /чл.59, ал.2, т.4 от АПК/ и представлява самостоятелно отменително основание по смисъла на чл.146, т.2 от АПК. Липсата на фактически основания /мотиви/ на издадения индивидуален административен акт от една страна води до ограничаване правото на защита на адресата на акта да узнае въз основа на кои факти административният орган прилага съответните правни разпоредби, като приема, че следва да откаже помощ, а от друга страна възпрепятства и извършването на съдебната преценка относно материалната законосъобразност на оспорения акт. Действително, мотивите към административния акт могат да се излагат и в друг документ, различен от самия акт, но административният акт трябва да препраща към този документ, а такова препращане по делото липсва.

Според чл. 2, ал. 4 и ал. 5 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. ДДО се определя на основата на Б., умножен със съответния коефициент според наличието на обстоятелства, предвидени в ал. 5, т.1 - 20 от Наредбата. Б. е равен на двойния размер на определения месечен гарантиран минимален доход, определен с Постановление № 305 МС от 19 декември 2017 г. При определяне на индивидуалния ДДО на М. М. И. не е посочено кой коефициент е приложен от Наредбата: за лице с трайно намалена работоспособност 70 и над 70 на сто ДДО, за да бъде отказана исканата помощ и по този начин не може да бъде осъществен съдебен контрол върху обжалвания административен акт. Не става ясно, защо е прието, че не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД 07-5 от 16.05.08 г. Административният орган е изписал само, че средномесечния доход на жалбоподателя за шест месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-висок от диференцирания доход за отопление, но не става ясно какъв е този доход и как е установено, че е по-висок от

диференцирания доход за отопление.

В тази връзка административния акт е незаконосъобразен, защото е постановен в несъответствие с целта на закона.

Поради това, че въпросът не може да бъде решен по същество, преписката следва да бъде върната на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-О/1592/01.09.2021 г. на ДСП „О.“, съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Трето отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. И., , ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [жилищен адрес] Заповед № ЗСП/Д-С-О/1592 от 01.09.21 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-О..

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ О., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-О/1592/18.08.2021 г. на ДСП „О.“, съобразно дадените с решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

Съдия: